

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: HØSLETS-VISER. MORGEN FØR SLAGET.

Citation: Aakjær, Jeppe: "HØSLETS-VISER. MORGEN FØR SLAGET.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid62827/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

Kresten lo:
 „Jeg har set din Ko,
 og Koen staar spejlet i min Sværte;
 men du, bitte Kjesten, i Tugt og i Tro
 staar spejlet herinde i mit Hjærte!“

Krestens Ord
 faldt i kristen Jord,
 skjød bugnende Ranker hos Kjesten;
 „Ja, naar du kan finde saa yndige Ord,
 gaa du saa kun bare til Præsten!“

^{17/3} 1910.

HØSLETS-VISER.

MORGEN FØR SLAGET.

HAR I nu Tænder i Riven sat?
 Er I parat, mine Dreng?
 Duggen har drysset den hele Nat,
 Leen har ventet os længe.
 Armen er styrket af Søvnens sund,
 Solen os hilser fra Bakkens Rund;
 bag Syrener forborgen
 kukker en Gjøg: Godmorgen!

Mor har pustet til Arnens Glød,
 sysler derinde ved Davren;
 se, hvor Røgen fra hendes Grød
 sænker sig blødt over Havren!
 Mad hun smører, som kan forslaa,
 Øi hun styrter i Dunke graa,
 lægger en Klukkert i Tejnen,
 som kan ta' Tonen fra Degnen.

Nu paa Vognen enhver især!
 Plagen i Stenene skraber.
 Vidt opslaget, mod Østens Skjær
 Porten undrende gaber.

Svalen svitter om Vognens Spand,
 Dagen venter den glade Mand,
 Blodet synger i Bringen
 dæmpet til Klokkers Ringen.

^{17/3} 1910.

DEN BLANKE AA.

Og Plagene pruster i Morgentrav,
 og Pigerne gynger paa Vognens Skræv.
 Det ser man paa dem fra Top til Taa:
 „I Dag skal vi over den blanke Aa!“

Og bag dens slyngede, blide Strøm
 der skünter du Engen i Morgendrøm.
 Der er det en Himmerigsfyrd at gaa
 i Junisol ved den blanke Aa.

Og Kariene møder i Søndagsvest,
 og Pigerne pynter sig op til Fest,
 og Blomster røde og Blomster blaa
 dem ta'r du frit ved den blanke Aa.

Og Karen har bitte, nette Sko,
 og Sløjfe der er paa dem begge to,
 og Maren har røde Strømper paa,
 fordi hun skal over den blanke Aa.

Og hist hvor Aaen slaar Herresving,
 du faar dig en Kjærrest som Ingenting,
 mens muntre Myg og Libeller blaa
 de danser over den blanke Aa.

Og ender det Hele med Fæstensring,
 med Kys, med Dans og med Herresving
 — de bitte Sko med de Sløjfer paa
 hvor tripper de sødt ved den blanke Aa.

^{17/3} 1910.